

יום ב', כ"א בתמוז תשס"ג (21 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

= סופרי דברי הימים כבר הכירו בסמיכות הפרשיות שבין שני מאורעות גדולים, שאירעו בשנה אחת (1492): **גירוש היהודים מספרד וגילוי אמריקה**. קולומבוס עצמו מספר ברשומותיו: "בו בחודש, שבו גזרו מושלי ספרד (פרדיננד ואיזבלה) את גירוש היהודים מכל מלכותם, מלאו את ידי לצאת למסעי להודו." לאחר חודשים אחדים, בשניים באוגוסט [הוא תשעה באב], יצאו כל היהודים חוץ מהאנוסים מספרד, ולמחרת היום, בשלישי באוגוסט, הפליגו שלוש האוניות שברשות קולומבוס לנסיעה שהביאה לידי גילוי אמריקה. גילוי העולם החדש חל אפוא בזמן אחד עם יציאת היהודים מחלק אחד של העולם הישן. **ההשגחה העליונה** הקדימה כביכול את הרפואה למכת הגולה הפושטת בכל העולם. האנוסים שנשארו בספרד בעול הניקווזיזיה הרגישו שרבים מהם יהיו מוכרחים ללכת בדרך שפילס קולומבוס, ותמכו את מפעלו הכביר. =

[דברי ימי עם עולם]

כך יצאו יהודים מגלותם האירופית לגלות חדשה באמריקה. לא כל היהודים יצאו מערבה ל"הודו". רבים באו מזרחה והתיישבו גם בארצות צפון אפריקה, גם באיטליה, יוון, טורקיה וארצות הבלקאן, ואף גירוש זה הביא גל של עולים חדשים לארץ המובטחת, ארץ הקודש, לארץ-ישראל.

באותם הימים לא היה צורך ל"חוק השבות" [הנזכר בדף של אתמול]; דבר זה גם לא היה אפשרי. חוקים יהודיים, כמו צבא יהודי, יכולים להתקיים רק כאשר יש ממלכה יהודית. דבר זה יכול להתקיים רק בארץ-ישראל, ורק בזמן שאותה ההשגחה העליונה רוצה בכך.

ממלכה לחוד, התיישבות לחוד. לא תמיד הלכו שניהם ביחד.

עם זאת, עיני היהודים תמיד פנו לציון ["ולפאתי מזרח קדימה, עין לציון צופיה..."] ועלו היהודים בכמויות אלו או אחרות להתיישב בארץ למשך כל הדורות. ברב השנים, תנאי הקיום בארץ היו קשים, גם – ואולי, במיוחד – בעת האחרונה. ככל שחפצו יותר היהודים לחזור הביתה, המכשולים שעמדו בדרכם התרבו ו'גדלו'.

זה עוד נכון היום, **עם** חוק השבות, **ועם** 'סל הקליטה'. ולאחרונה, יש עוד מבצעים (כגון, "נפש בנפש" שדרכם לתמוך כספית ביהודים הרוצים לעלות ארצה). למרות כל התמיכה, יהודים היום מוצאים סיבות להתעכב בחזרתם הביתה.
כואב.

וכואב עוד יותר, כיוון ש: **אני רוצה לאכול השנה בתשעה באב!**

מה הקשר? ובכן, התוקף ההלכתי של הרבה מהמצוות שאנו מקיימים היום הוא **מדרבנן**. **שמיטה וההיתר** ל'מכור' את אדמות ארץ-ישראל היא רק דוגמא אחת. תוקף זה משתנה ברגע שרוב היהודים נמצאים בארץ. לא רק המצוות יקבלו משמעות אחרת במצב החדש, גם נהיה ראויים להתקדם לשלב חדש בגאולת העם וגאולת האנושות כולה.
על כך בהמשך.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"א בתמוז תשס"ג (21 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כעת, כדי לחשב על מה מדובר, נניח שיש 5,000,000 יהודים בארץ היום. ועוד כ- 10,000,000 יהודים בחו"ל [אף אחד אינו יודע מספר זה בוודאות]. כמה יהודים צריכים לעלות כל יום עד תשעה באב, כדי שיום זה יהפוך מיום בכיה לדורות ליום של ששון ושמחה?

”כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה.” [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל